

BRACTWO RÓZOKRZYŻOWCÓW

Pełna nazwa tej Wspólnoty Religijnej mającej swoją siedzibę we Wrocławiu brzmi Wspólnota Religijna Lectorium Rosierucianum — Międzynarodowa Szkoła Złotego Różokrzyża. Znakiem graficznym Wspólnoty jest koło z wpisanim w nie kwadratem i trójkątem równoramiennym „Bractwo Różokrzyżowców” zostało utworzone przez wprowadzonego w wiedzę tajemną, żyjącego w latach 1378—1484 Christiana Rosenkrentza. Było to „bractwo” działające tajemnie i najprawdopodobniej dlatego też nie zachowały się na jego temat żadne zapiski historyczne. Pierwsze wzmianki o Różokrzyżowcach pojawiają się dopiero w XVII w. Około 1604 r. John Walentyń Andre i krąg jego przyjaciel formułują cele działania jako humanitarne-etyczne i reformatorskie.

Odrodzenie się ruchu następuje około roku 1900 w USA. Powstało wtedy „Bractwo Różokrzyżowców” pod kierownictwem Maksa Heidela, które za cel postawiło sobie odrodzenie poprzez doktrynę neognostyczną (gnoza z greckiego: po-

znanie — teoria gnostyczna rozumieją poprzez gnozę nie tylko poznanie myślowe lecz również spojrzenie w przedmiot poznania i zjednoczenia się z nim oraz reformę życia i okultystrykę.

W 1924 r. zostaje założona w Holandii — Szkoła Duchowa Złotego Różokrzyża, gdzie do dziś ma swoją siedzibę główną. Jej założycielami i animatorami byli: Catharose de Petri oraz Jan van Rijckenborgh. Lectorium Rosierucianum jest ostatnim ogniwem długiego łańcucha braterstw, które wyryły swój ślad w przeszłości.

W Polsce pierwsze kontakty z Różokrzyżem miały miejsce na Górnym Śląsku na początku lat sześćdziesiątych. Początkowo działalność ograniczała się do prywatnych spotkań garstki zainteresowanych. Po kilku latach przyłączyli się do nich zainteresowani z Wrocławia. Oni to dopiero przyczynili się do powstania Szkoły Złotego Różokrzyża w Polsce. W dniu 21 stycznia 1984 r. za zgodą władz administracyjnych w prywatnym mieszkaniu jednego z wrocławskich wyznawców zebrała się 23-osobowa

grupa inicjatywna do powołania Wspólnoty Religijnej Lectorium Rosierucianum. Do oficjalnej rejestracji doszło w 1985 r. Obecnie liczba wyznawców w kraju wynosi ponad 150 osób.

„Bractwo” dotarło również do Tarnowa gdzie zamieszkuje trzech zwolenników tej nauki. W Nowym Sączu — 6 osób. Członkiem Wspólnoty, którego nazywa się „uczniem” może być każdy, kto ukończył 18 lat i dzięki zrozumieniu celu Wspólnoty oraz postawie życiowej dowodzi, że jest w stanie zjednoczyć się z celem i metodami działania. Każdy „uczeń” musi złożyć pisemny wniosek o przyjęcie do Wspólnoty oraz przyjąć zasady wiary. Pierwszą podstawową jest wegetarianizm czyli zakaz używania alkoholu, nikotyny oraz wszelkich substancji syntetycznych w żywności, lekarstwach oraz zakaz noszenia futer. Pożywienie członka Wspólnoty winno się składać z owoców, warzyw i innych roślin jadalnych, niektórych ziół oraz produktów żywych zwierząt, którymi są np. produkty mleczne a więc produkty zwierząt odżywiających się roślinami.

Wegetarianizm z pobudek etycznych ubolewa pod ciepłym zwierzętami oraz okrucieństwem ludzi wobec zwierząt i dlatego też obrzydzeniem napawa go fakt, że kobiety spowite są w skóry zwierząt, które zostały zamordowane wyłącznie dla zaspokojenia czyjejś przyjemności. Ponadto obowiązkiem „uczni” jest zapoznać się z „Nauką Powszechną” i działanie wg. niej mające na celu „obudzenia znajdującego się w prawej komorze serca nasienia Jezusa, istoty wiecznej”, a także odrzucenie nauki o śmierci Jezusa na krzyżu — „Chrystus nie jest osobą lecz siłą promieniowania”.

Różokrzyżowcy zdecydowanie odrzucają ekumenizm czyli porozumienie się poszczególnych kościołów. Nie może dojść do zjednoczenia kościołów. Nie może być mowy również o spalaniu zwłok. Różokrzyż uznaje chrzest, sakrament małżeństwa i sakrament umierających.

Różokrzyżowcom znana jest modlitwa. W ich przypadku nie ma jednak działania wynikającego z mistycznego pobudzenia lub uczuciowej czci a w jeszcze mniejszym stopniu z

przyzwyczajenia. Zerwali oni bowiem radykalnie i absolutnie ze wszystkimi pospolitymi zwyczajami. Modlitwa Różokrzyżowców opiera się na znajomości pewnego „świadomego procesu”. Modlą się więc o miłość, bogactwo, władzę i sławę. Biblia traktowana jest przez Różokrzyżowców jako zwięzły podręcznik życia. Jest ona dla nich świadectwem Powszechnej Nauki i jednym z duchowych ognisk. Rozumieć Biblię można nauczyć się jedynie poprzez Szkołę Duchową oraz poprzez tych którzy przeszli szkolenie duchowe z wyłączeniem jakichkolwiek osób pośredniczących między Bogiem a człowiekiem, a więc bez hierarchii kościelnej.

Ciekawe jest spojrzenie Różokrzyżowców na sprawę pokoju na świecie. Twierdzą oni, że w człowieku jest wszystko oprócz pokoju. Prawdziwy pokój musi pochodzić z zewnętrznego stanu człowieka i nie może on być urzeczywistniony z zewnątrz. Stan zewnętrzny jest zawsze odzwierciedleniem stanu wewnętrznego.

TADEUSZ MĘDZEŁOWSKI

TEM 9, I 1981 ✓